

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ทำความเพียรพยายามและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งเป็นอย่างดี อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร ลูกไม่ควรจะมีกิจกรรมที่เป็นเช่นปีศาจใดๆ
- คำถาม:** ลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจใดที่ทำลายเครื่องประดับของลูก?
- คำตอบ:** การต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้งซึ่งกันและกัน การบูดบึ้งซึ่งตึง, การสร้างความโกลาหลที่ศูนย์ของลูก และก่อให้เกิดความทุกข์คือลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจที่ทำลายเครื่องประดับของลูก ลูกๆ ที่แม้กระทั่งหลังจากเป็นของพ่อแล้วก็ไม่ได้ละทิ้งลักษณะนิสัยเหล่านั้น แต่ยังคงทำกรรมที่ผิดๆต่อไป จะประสบกับความสูญเสียเป็นอย่างยิ่ง บัญชีก็คือบัญชี! ดารามราชอยู่กับพ่อ
- เพลง:** ไม่มีใครพิเศษสุดเท่ากับพระเจ้าผู้ไร้เดียงสา...

โอมชานติ ลูกๆทางจิตรู้ว่าพระเจ้านั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด ผู้คนร้องเพลงเกี่ยวกับสิ่งนี้ ในขณะที่ลูกเห็นสิ่งนี้ด้วยเทพนิมิต สติปัญญาของลูกเข้าใจว่าท่านกำลังสอนลูก เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาเล่าเรียนผ่านร่างกาย เป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่งผ่านร่างกาย ดวงวิญญาณนำร่างกายที่สูญสลายมาใช้เพื่อเล่นบทบาทของเขา บทบาททั้งหมดบันทึกไว้ในแต่ละดวงวิญญาณ แปรสลับสัชาติเกิดลูกบันทึกอยู่ในดวงวิญญาณ อันดับแรกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พ่อคือผู้ทรงพลังอำนาจ ลูกๆได้รับพลังจากท่าน ด้วยการมีโยคะลูกก็ได้รับพลังอย่างมากและลูกจะกลับมาริสฺหิด้วยพลังนั้น พ่อได้ให้พลังแก่ลูกเพื่อปกครองทั้งอาณาจักร ท่านให้พลังที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้นแก่ลูก ผู้ที่มีความหยิ่งยโสทางวิทยาศาสตร์สร้างสิ่งต่างๆมากมายเพื่อการทำลายล้าง สติปัญญาของพวกเขาทำงานเพื่อการทำลายล้าง และสติปัญญาของลูกทำงานเพื่อประกาศสิทธิในสถานภาพที่ไม่สูญสลาย ลูกได้รับพลังอย่างมากและลูกประกาศสิทธิในอาณาจักรของโลกด้วยพลังนี้ ที่นั่นไม่ได้เป็นรัฐบาลของประชาชนโดยประชาชน ที่นั่นเป็นอาณาจักรของราชาและราชินี พระเจ้านั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด ผู้คนจดจำท่าน พวกเขาสร้างวัดแก่ลักษมีและนารายณ์และกราบไหว้บูชาพวกเขา แต่อย่างไรก็ตามได้มีการจดจำว่าพระเจ้าเป็นผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด เวลาที่ลูกเข้าใจว่าลักษมีและนารายณ์เป็นนายของโลก อาณาจักรที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดนั้นได้รับมาจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกจะได้รับสถานภาพที่สูงเช่นนั้น! ดังนั้นลูกๆควรมีประสบการณ์ของความสุขออย่างมาก! ลูกจะจดจำใครบางคนที่ทำให้บางสิ่งแก่ลูกอย่างแนนอน เจ้าสาวมีความรักต่อสามีของเธออย่างมาก เธอให้ชีวิตของเธอแก่เขา เมื่อเขาตายเธอร้องไห้อย่างมากในความทุกข์ระทม ผู้เดียว นั่นคือสามีเหนือสามีทั้งหมด เวลานี้ท่านกำลังประดับตกแต่งลูกอย่างดีมากเพื่อให้ลูกประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ดังนั้นลูกๆควรมีซึ่งอย่างมากมาย! ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งที่นี้ ผู้คนมากมายยังคงมีลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจอย่างมาก การต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้ง การบูดบึ้งซึ่งตึง การสร้างความโกลาหลที่ศูนย์คือลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจ บาบารูเพราะท่านได้รับรายงานมากมาย ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด แต่ความโกรธก็เป็นศัตรูที่ไม่ยิ่งหย่อนเลย ผู้หนึ่งผู้นี้ได้แสดงความรักมากมาย ทำไมฉันถึงไม่แสดงความรักใดๆ? “ผู้หนึ่งผู้นี้ถูกถามความคิดเห็นของเขา เหตุใดถึงไม่ถามนั้น”? มีลูกๆมากมายที่พูดเช่นนั้นเพราะสติปัญญาของพวกเขามีความสงสัย อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้ง บุคคลเช่นนั้นจะประกาศสิทธิในสถานภาพอะไร? มีความแตกต่างกันมากมายในสถานภาพ แม้แต่คนทำความสะอาดก็อยู่ในคฤหาสน์ที่ดีมาก ผู้อื่นจะอยู่ในบ้านที่ดี ลูกแต่ละคนต้องทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่เพื่อตนเองเป็นอย่างดีเพื่อสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ด้วยการกลับมามีสำนึกที่เป็นร่างก็จะมีการสูญเสียอย่างมาก เพราะลูกๆบราห์มินกลายเป็นเครื่องมือที่จะเปลี่ยนแปลงทุกคน หากลูกยังไม่เปลี่ยนแปลงตนเอง ลูกจะสามารถเปลี่ยนแปลงผู้อื่นได้อย่างไร? แล้วจะมีการสูญเสียอย่างมาก มีรัฐบาลพันดาบด้วยเช่นกัน พ่อคือผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดและดารามราชก็อยู่กับท่าน มีประสบการณ์ของการลงโทษที่รุนแรงมากด้วยดารามราช เมื่อมีการกระทำที่ผิดเช่นนั้นก็จะประสบกับการสูญเสียเป็นอย่างยิ่ง บัญชีก็คือบัญชี มีบัญชีสำหรับทุกสิ่ง! พ่อมีบัญชีทั้งหมด ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน มีบัญชีที่เหมาะสม ยังคงมีคำกล่าวว่าพระเจ้ารับบัญชีของทุกสิ่งที่ลูกทำ ที่นี้พ่อเองพูดว่า: ดารามราชจะรับบัญชีทั้งหมดที่ลูกทำ ลูกจะสามารถทำอะไรได้

ในเวลานั้น? ลูกจะมีนิมิตในสิ่งที่ลูกทำ จะมีการลงโทษเล็กน้อยที่นั่น ในขณะที่จะมีการลงโทษอย่างมากที่นี่ ในยุคทอง ลูกจะไม่เข้าไปสู่กรุงซังในครรรค์ ครรรค์ของที่นี่จะเหมือนกับพระราชวัง ไม่มีใครทำบาปที่นี่ ฯลฯ ดังนั้นลูกๆต้องระมัดระวังมากเพื่อที่จะได้มาซึ่งโชคเช่นนั้นของอาณาจักร ลูกบางคนก็กลายเป็นคนที่ฉลาดกว่าครูของพวกเขา โชคของพวกเขาสูงยิ่งกว่าครูของพวกเขา พ่อได้อธิบายด้วยเช่นกันว่าหากใครบางคนไม่ทำงานรับใช้อย่างดีเขาก็จะกลายเป็นคนรับใช้ชาติแล้วชาติเล่า หน้าที่ที่พ่อมาอยู่เบื้องหน้าลูก ท่านก็ถามลูกๆ: ลูกนั่งที่นี่ในจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณหรือไม่? คำพูดที่สูงส่งของพ่อกับลูกๆคือ: ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากเพื่อจะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา ฝ่าแต่ไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกหลายคนรู้สึกว่าคุณเขาต้องการที่จะไปอย่างรวดเร็วมาจากโลกที่สกปรกของนรกนี้ไปสู่โลกของความสุภาพ พ่อบอกว่า: แม้แต่ลูกๆมหารัศมีที่ดีมากก็ล้มเหลวในการมีโยคะ แม้ว่าพวกเขาจะต้องได้รับแรงบันดาลใจให้เพียรพยายามก็ตาม หากลูกไม่มีโยคะใดๆ ลูกก็ตกลงมาอย่างสมบูรณ์ ความรู้ที่ง่ายดายมาก ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ทั้งหมดเข้าไปสู่สติปัญญา ถึงแม้ว่าลูกสาวที่ดีหลายคนจะฉลาดมากในการอธิบายที่นิทรศาสตร์ แต่พวกเธอก็ไม่มีโยคะหรือคุณธรรมที่สูงส่งเลย บางครั้งบาปก็ประหลาดใจในสภาพปัจจุบันของลูกบางคน! มีความทุกข์อย่างมากในโลก! ทั้งหมดนี้ควรจบสิ้นลงเร็วขึ้น บาบ (บราห์มา) กำลังรอที่จะไปยังดินแดนแห่งความสุขในไม่ช้า บางคนสิ้นหวังมากที่จะไป เช่นเดียวกับที่บางคนสิ้นหวังมากที่จะได้พบกับพ่อ เพราะบาปได้แสดงให้เห็นหนทางสู่สวรรค์ บางคนก็สิ้นหวังอย่างมากที่จะได้เห็นพ่อเช่นนั้น พวกเขาารู้สึกว่าพวกเขาต้องการที่จะฟังพ่อด้วยตนเอง เบื้องหน้าท่านทุกวัน เวลาลูกเข้าใจว่าไม่มีปัญหาเลยที่นี่ เมื่อลูกอาศัยอยู่ข้างนอกลูกต้องเติมเต็มความรับผิดชอบต่อทุกคน มิฉะนั้นจะมีความขัดแย้งอย่างมากมาย เหตุนี้เองบาปจึงได้ให้ความอดกลั้นแก่ทุกคน สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายามที่แผ่ตัวมาก ไม่มีใครสามารถทำความเพียรพยายามเพื่อการจรรจาระลึกถึง เมื่อลูกอยู่ในการจรรจาระลึกถึงที่แผ่ตัว ลูกก็สามารถทำตามคำแนะนำของพ่อ เนื่องจากการมีสำนึกที่เป็นร่าง บางคนจึงไม่สามารถทำตามคำแนะนำของพ่อ! บาบพูดว่า: เขียนสารทของลูกและลูกจะทำความก้าวหน้าอย่างมาก ใครพูดเช่นนั้น? ชีพบาป! เมื่อครูให้การบ้าน นักเรียนก็ทำการบ้านนั้น ที่นี้มายาไมยอมให้ลูกๆที่ดีมากบางคนทำเช่นนั้น หากบาปได้รับสารทของลูกๆที่ดีมาก ท่านก็จะได้เห็นว่าคุณๆเช่นนั้นอยู่ในการจรรจาระลึกถึงมากแค่ไหน ลูกดวงวิญญาณเข้าใจว่าลูกคือคู่รักของผู้เป็นที่รัก มีคู่รักและผู้เป็นที่รักทางร่างมากมายหลายประเภท ลูกคือคู่รักที่เก่ามาก เวลาลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ จะต้องมีการอดทนต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือต่อผู้ใดผู้หนึ่ง อย่าได้คิดว่าตนเองนั้นฉลาด! บาบไม่ได้ขอให้ลูกให้กระดุกของลูก บาบพูดว่า: รักษาสุขภาพให้แข็งแรงเพื่อให้ลูกจะสามารถทำงานรับใช้ได้ดี หากลูกล้มป่วยลูกก็จะต้องนอนบนเตียง หมอรู้สึกว่าคุณเขาดานางฟ้ามาแล้ว เมื่อลูกบางคนไปรับใช้ในโรงพยาบาล พวกเขาได้ถ่ายภาพกับพวกเขา ผู้ที่ทำงานรับใช้เช่นนั้นกล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่มีความเมตตา เมื่อลูกทำงานรับใช้เช่นนั้น ใครคนใดคนหนึ่งก็จะปรากฏออกมา ยิ่งลูกมีพลังของการจรรจาระลึกถึงมากเท่าไร ก็จะมีผู้คนลูกถึงมาที่นี่มากเท่านั้น เพียงในการจรรจาระลึกถึงนี้เท่านั้นที่มีผลกำลัง ความบริสุทธิ์คือสิ่งแรก! มีคำกล่าวว่าก่อนอื่นต้องเป็นความบริสุทธิ์ จากนั้นเป็นความสงบ และแล้วก็เป็นความมั่งคั่ง ลูกกลับมาบริสุทธิ์ด้วยพลังของการจรรจาระลึกถึง จากนั้นก็จะมีพลังของความรู้ อย่าได้กลับมาอ่อนแอในการจรรจาระลึกถึง ในการจรรจาระลึกถึงที่มีอุปสรรค ด้วยการอยู่ในการจรรจาระลึกถึงลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และพัฒนาคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกรู้ถึงคำสรรเสริญของพ่อ พ่อได้ให้ความสุขอย่างมาก! ท่านทำให้ลูกมีค่าควรกับความสุขเป็นเวลา 21 ชาติเกิด อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร ลูกบางคนก่อความเสียหายในงานรับใช้และนั่นก็เป็นเป็นการสาปแช่งตัวเองและยังทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนมากมาย เมื่อใครบางคนกลายเป็นคนไม่เชื่อฟังก็เหมือนราวกับว่าเขาสาปแช่งตนเอง โดยการก่อความเสียหายในงานรับใช้ บางคนก็ตกลงมาทันที ลูกมากมายตกลงมาเนื่องจากกิเลสหรือไม่เช่นนั้นพวกเขาก็มีความโกรธและหยุดศึกษาเล่าเรียน ลูกๆมากมายหลายประเภทนั่งอยู่ที่นี่ เมื่อพวกเขาออกจากที่นี่ไปพวกเขาได้ถูกทำให้สดชื่น พวกเขาเสียใจกับความผิดของพวกเขา อย่างไรก็ตามไม่มีการให้อภัยโดยเพียงแต่การเสียใจของพวกเขา พ่อบอกว่า: ลูกต้องให้อภัยตนเอง! อยู่ในการจรรจาระลึกถึง! พ่อไม่ได้ให้อภัยใครเพราะนี่คือการศึกษาล่าเรียน พ่อกำลังสอนลูกและลูกต้องมีความเมตตาต่อตนเองโดยการศึกษาเล่าเรียน ลูกต้องมีกิริยามารยาทที่ดี บาบขอให้ครูนาทะเบียนประวัติมา เมื่อบาปได้ยินข่าวของแต่ละคนท่านก็ให้คำแนะนำ และเนื่องจากนักเรียนบางคนคิดว่าครูของพวกเขาได้รายงานสิ่งเหล่านั้นต่อบาบ พวกเขาจึงเริ่มก่อความเสียหายมากขึ้นในงานรับใช้ ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากที่นี่ มายาคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ เธอไม่ปล่อยให้ลูกเปลี่ยนจากการเป็นเหมือนลิงมาเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การอยู่ในวัด แทนที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง บางคนก็ตกลงมามากกว่าเดิมและไม่สามารถลุกขึ้นได้ พวกเขาตาย พ่ออธิบายแก่ลูกๆแล้วแล้วแล้ว นี่คือจุดหมายปลายทางที่สูงมาก ลูกต้องกลายเป็นนายของลูกๆของบุคคลที่มีชื่อเสียงก็ประหลาดตนอย่างสูงศักดิ์มาก พวกเขาใส่ใจที่จะไม่ทำให้พ่อของเขาเสียเกียรติ ในบางคนอาจกล่าวได้ว่า “พ่อของเธอ นั้นดีมากและเธอ นั้นไม่มีค่าเลย! เธอกำลังทำให้พ่อของเธอเสียเกียรติ” ที่นี้แต่ละคนก็สูญเสียเกียรติของเขาเอง มีประสบการณ์ของการลงโทษอย่างมาก บาบเตือนลูก: ระมัดระวังอย่างมากขณะที่ลูกก้าวไป อย่าได้

กลายเป็นคนที่ติดคุก คนที่ติดคุกอยู่ที่นี้ ในยุคทองไม่มีคุก อย่างไรก็ตามเวลานี้ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง อย่าได้ทำความผิด! อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร! อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง! เป็นการจดจำระลึกถึงที่มีประโยชน์ สิ่งหลักที่ต้องอธิบายในนิทรรศการคือ: เพียงการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นที่ลูกจะกลับมাবริสุทธิ ทุกคนต้องการที่จะกลับมাবริสุทธิ นี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาเพื่อให้การหลุดพ้นแก่ทุกคน พระคริสต์และพระพุทธเจ้า ฯลฯ ไม่สามารถให้การหลุดพ้นแก่ใครได้ ผู้คนพูดถึงชื่อของบราห์มา แต่บราห์มาก็ไม่สามารถเป็นผู้ให้การหลุดพ้น เขาเป็นเครื่องมือสำหรับศาสนาเทพ แม้ว่าชีพบบาบาจะก่อตั้งศาสนาเทพ บราห์มา วิษณุและชางกาก็ยังได้รับการจดจำเช่นกัน ผู้คนพูดถึงตรีมูติบราห์มา บาบาสอบว่า: เขาไม่ได้เป็นกูรูเช่นกัน มีกูรูเดียวเท่านั้นและลูกได้กลายเป็นกูรูทางจิตผ่านท่าน ผู้อื่นคือผู้ก่อตั้งศาสนา ผู้ก่อตั้งศาสนาจะสามารถเรียกว่าเป็นผู้ให้การหลุดพ้นได้อย่างไร? สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่ลึกล้ำมากและต้องเข้าใจ ผู้ก่อตั้งศาสนาเพียงแ่ก่ก่อตั้งศาสนาของพวกเขา แล้วสาวกของพวกเขาติดตามพวกเขาลงมา พวกเขาไม่สามารถพาทุกคนกลับบ้านได้ พวกเขาต้องเข้าไปสู่การกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ คำอธิบายนี้ใช้กับพวกเขาทั้งหมด ไม่มีกูรูแม้แต่คนเดียวที่สามารถให้การหลุดพ้น พ่ออธิบาย: มีเพียงมีกูรูเดียวและผู้ชำระให้บริสุทธิเดียวเท่านั้น ท่านคือผู้ให้การหลุดพ้นและเป็นผู้ปลดปล่อยสำหรับทุกคน บอกทุกคนว่าเรามีเพียงกูรูเดียวเท่านั้น ท่านคือผู้ให้การหลุดพ้นแก่ทุกคนและพาพวกเขากลับบ้านไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข มีผู้คนน้อยมากในตอนเริ่มต้นยุคทอง แน่แน่นอนลูกจะแสดงภาพว่าเป็นอาณาจักรของใคร ผู้คนชาวบาร์ตและผู้ที่ถูกบงไหว่บูชาเทพจะเชื่ออย่างรวดเร็วว่าพวกเขา(ลักษมีและนารายณ์)เป็นนายแห่งสวรรค์อย่างแท้จริง และเคยเป็นอาณาจักรของพวกเขาในสวรรค์ ดวงวิญญาณอื่นๆ ทั้งหมดอยู่ที่ไหนในเวลานั้น? ลูกจะพูดว่าพวกเขาอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตนแน่นอน เวลานี้ลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้สิ่งใดเลย เวลานี้วงจรหมุนไปในสติปัญญาของลูก แท้จริงแล้วมันเคยเป็นอาณาจักรของพวกเขาในบาร์ตเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว เมื่อรางวัลของความรู้สิ้นสุดลงและหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นขึ้น และแล้วก็ต้องมีการวางเฉยในโลกเก่า แค่นั้นแหละ! เวลานี้เราจะไปสู่โลกใหม่ เวลานี้หัวใจได้ถูกลบออกมาจากโลกเก่าแล้ว ที่นั่นสามีและลูกๆ ฯลฯ ทั้งหมดนั้นดีมาก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ลูกๆที่จะกลายเป็นนายของโลกต้องมีความคิดที่สูงส่งมากและมีพฤติกรรมที่สูงศักดิ์ในเรื่องเกี่ยวกับอาหาร ลูกไม่ควรรับประทานน้อยเกินไปและไม่ควรมีความโลภใดๆ อาหารของผู้ที่อยูในการจดจำระลึกถึงจะละเอียดอ่อนมาก(เบา) สติปัญญาของลูกๆมากมายก็ถูกรบกวนด้วยอาหาร ลูกๆมีความสุขจากการที่ได้กลายเป็นนายของโลก มีคำกล่าวว่ “ไม่มีอาหารบำรุงใดเหมือนกับอาหารบำรุงความสุข” หากลูกรักษาความสุขเช่นนั้นไว้ได้อย่างสม่ำเสมอ อาหารและเครื่องดื่มของลูกจะเบามาก เมื่อลูกรับประทานมากเกินไปลูกก็จะหนักมาก และจากนั้นลูกก็จะเพลอกลับไปอยู่เรื่อยๆ และแล้วลูกก็พูดว่า: บาบา ฉันรู้สึกง่วงนอนมาก! อาหารของลูกควรคงที่ ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่มีอาหารที่ดีลูกก็รับประทานมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตกล่าวณมัสแด่กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เราเป็นลูกของพ่อผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข เราจะต้องไม่เป็นสาเหตุที่ทำให้ใครมีความทุกข์ อย่าได้สาปแช่งตนเองด้วยการทำให้งานรับใช้เกิดความเสียหาย
2. มีความคิดที่สูงศักดิ์และสูงส่งมาก มีความเมตตาและอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในงานรับใช้ ละทิ้งความละโมภต่ออาหารและเครื่องดื่ม

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ชนะวัตถุธาตุและมายาและทำให้สภาพของลูกไม่สั่นคลอนด้วยความรู้เกี่ยวกับละคร ไม่ว่าข้อสอบประเภทใดก็ตามที่จะมาโดยผ่านวัตถุธาตุหรือมายาก็อย่าได้มีความป็นปวนแม้แต่น้อย หากลูกมีคำถามเช่น “นี่คืออะไร? ทำไมสิ่งนี้ถึงเกิดขึ้น?” เมื่อมีปัญหาใจมืดลูก ลูกก็ล้มเหลว ดังนั้นไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น ขอให้เสียงนี้ออกมาจากภายใน: “ว้ ละครที่แสนหวาน ว้!” อย่าได้มีความคิดเช่นนี้: “โอ้! เกิดอะไรขึ้น?” ให้สภาพของลูกเป็นเช่นนั้นที่ไม่มี ความแปรปรวนในความคิดใด ๆ ให้สภาพของลูกไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนอย่างสม่ำเสมอและลูกจะได้รับพรจากการเป็นผู้เอาชนะวัตถุธาตุและเอาชนะมายา

คติพจน์: การถ่ายทอดข่าวดีและการให้ความสุขเป็นหน้าที่ที่สูงส่งที่สุด